

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 mai 2019, în cauza penală privindu-i pe

*Iusiumbeli Vitali xxxx, născut la xx xx xxxx, originar
xxxx xxxx;*

*Curîșin Serghei xxxx, născut la xx xx xxxx, originar
xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.12.2013 – 13.11.2014;

Instanța de apel: 17.12.2014 – 23.10.2017;

Instanța de recurs: 05.02.2018 – 20.03.2018;

Instanța de apel: 21.05.2018 – 18.05.2019;

Instanța de recurs: 10.01.2020 – 08.09.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 13 noiembrie 2014, Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei au fost achitați de sub învinuirea înaintată în baza art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, pe motiv că acțiunile lor nu întrunesc elementele infracțiunii.

Iusiumbeli Vitalii și Curîșin Serghei au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.327 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen a câte 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele și instituțiile statului pe un termen a câte 3 ani.

Conform art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită sub formă de închisoare, a fost suspendată condiționat, fiindu-le stabilit ambilor termen de probă a câte 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că potrivit rechizitoriului inculpații Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei sunt învinuiți de săvârșirea cu intenție a faptelor penale,

încadrate de procuror în baza art.art.324 alin.(2) lit. b), c) și.327 alin.(1) Cod penal.

Se pretinde că Isiumbeli Vitali, activând în funcția de șef de post, ofițer superior de sector al Postului de politie nr.3 Vinogradovca al Inspectoratului de Politie Taraclia, numit în această funcție prin ordinul șefului Inspectoratului General de Politie nr.37ef din 07.03.2013, împreună cu Curîșin Serghei, care activând în funcția de ofițer de investigații al Biroului zonal politie criminală al sectorului de politie nr.3 Vinogradovca al Inspectoratului de Politie Taraclia, numit în această funcție prin ordinul șefului Inspectoratului General de Politie nr.37ef din 07.03.2013, ambii în conformitate cu art.123 Cod penal, fiind persoane publice, acționând prin înțelegere prealabilă, contrar prevederilor art.22 alin.(1) lit. a), b), d), f), g) a Legii cu privire la funcția publică și statutului funcționarului public nr.158 din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să fie loial autorității publice în care activează, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege, să respecte regulamentul intern; contrar prevederilor art.4 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27.12.2012, conform căruia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului; art.28 alin.(1) lit. h) al aceiași Legi, conform căruia polițistului îi este interzis să solicite sau să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, destinate personal acestuia sau familiei sale; p.15) lit. i), j) al Codului de etică și deontologie a polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 481 din 10.05.2006, conform căruia colaboratorul de politie este obligat să se opună tuturor formelor de corupție în politie, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție în politie; au săvârșit acte de corupere pasivă și abuz de putere și serviciu, în următoarele circumstanțe de fapt:

În perioada februarie - aprilie 2013, au stabilit o bănuială rezonabilă potrivit căreia ar fi fost sustrase câteva foi de ardezie de pe o clădire părăsită a fostului sovhoz din s. Ciumai, r-nul Taraclia, urmărind scopul primirii de bunuri, servicii și privilegii sau alte avantaje sub orice formă ce nu li se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând în interes personal și cu intenție directă, sub pretextul cercetării cazului dat, într-o seara aproximativ la ora 22:00, întâlnindu-i în s. Ciumai pe minorii Xxxx xxxx, Xxxx xxxx, Xxxx xxxx și Xxxx xxxx, pe care îi bănuiau că au sustras foile de ardezie, i-au dus la Inspectoratul de Politie Taraclia, amplasat în or. Taraclia str.1 Mai nr.69, unde fără a înregistra presupusa infracțiune conform legii, cu ajutorul colegului lor de serviciu Victor Frolicov, care activa în funcția de inspector superior pentru minori și moravuri al secției ordine publică a CPR Taraclia, căruia Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei nu i-au comunicat despre intențiile lor, au acumulat explicații de la acești minori referitor la

presupusa sustragere. Ulterior, peste câteva zile Iusiumbeli Vitalii și Curîșin Serghei au pretins de la reprezentanții minorilor Xxxx xxxx, Xxxx xxxx, Xxxx xxxx și Xxxx xxxx mijloace bănești, iar după ce au primit, prin intermediul lui Culinscaia Tatiana, de la bunica lui Xxxx xxxx – Rudoî Valentina 1 400 lei, și de la mama lui Xxxx xxxx – Culinscaia Tatiana 1 500 lei, în vederea prezentării garanțiilor că copiii nu vor fi trași la răspunderea penală, au rupt în bucăți explicațiile acumulate pe cazul dat și au înmănat bucățile acestora cet. Culinscaia Tatiana, în schimbul sumei de bani oferite.

Aceste acțiuni ale inculpaților Iusiumbeli Vitalii și Curîșin Serghei au fost încadrate de procuror pe art.327 alin.(1) Cod penal, conform indiciilor calificativi: *abuzul de putere și serviciu - folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interes material și personal, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.*

Într-o zi din luna aprilie 2013 Iusiumbeli Vitalii și Curîșin Serghei, urmărind scopul primirii de bunuri, servicii și privilegii sau alte avantaje sub orice formă, ce nu li se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând în interes personal și cu intenție directă, s-au apropiat către Caramalac Gheorghii, care activa în baza patentei de întreprinzător la stația de vulcanizare, situată la intrarea în s. Ciumbai r-nul Taraclia, și au solicitat de la el să le transmită venitul dintr-o zi din săptămână, care este de 200-300 lei, iar pe lună 800 - 1 200 lei, pentru a nu-i stopa activitatea lui de antreprenor.

Tot ei, Iusiumbeli Vitalii și Curîșin Serghei, în perioada lunii iulie 2013, urmărind scopul primirii bunurilor ce nu li se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, stabilind că minorul Xxxx xxxx, născut la 12.03.1999, folosește neregulamentar și conduce în lipsa permisului de conducere și a dreptului de a conduce mijloace de transport motocicletă de model „IJ-P4”, cu numărul de înmatriculare xxxx, la 07.07.2013 au reținut acest mijloc de transport, întocmind procesul-verbal nr.31, fără a înregistra cazul conform legii, iar pentru restituirea acestuia, sub pretextul achitării unei amenzi, au pretins de la minorul Xxxx xxxx, care conform art.16 Cod contravențional este pasibil de răspundere contravențională, bani în sumă de 3 500 lei.

Aceste acțiuni ale inculpaților Iusiumbeli Vitalii și Curîșin Serghei au fost încadrate de procuror pe art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, conform indiciilor calificativi: *coruperea pasivă - pretinderea de către o persoană publică de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșită de două persoane, cu extorcarea de bunuri.*

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri.

3.1. Procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Iusiumbeli Vitalii și Curîșin Serghei să fie condamnați:

- în baza art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 5 ani 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, și amendă în mărime de 1 200 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele și instituțiile publice de stat pe termen de 3 ani;

- în baza art.327 alin.(1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe

termen de 2 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele și instituțiile ale statului pe termen de 3 ani;

Conform art.84 Cod penal, a stabili inculpaților pedeapsa definitivă, prin cumul parțial al pedepselor, 6 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, și amendă în mărime de 1200 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele și instituțiile statului pe termen de 5 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat că vinovăția inculpaților de comiterea faptelor încriminate este dovedită prin declarațiile martorilor Caramalac Gheorghii, Xxx xxxx, Gonciar Svetlana, Ianacoglo Valdislav, Xxx xxxx, Jorba Oleg, Manolov Fiodor, Caminschii Victor, Rudoi Valentina, Frolicov Victor, Gaidarlî Elena, Xxx xxxx, precum și prin probele anexate la cauză care sunt consecvente, nu conțin contradicții esențiale, se completează reciproc și sunt suficiente pentru constatarea faptului că Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei au pretins de la Caramalac Gheorghii și Xxx xxxx bani ce nu li se cuvin, pentru îndeplinirea acțiunilor care intră în atribuțiile lor de serviciu.

Instanța de judecată la emiterea sentinței s-a ghidat de criteriile subiective în aprecierea probelor și acțiunilor inculpaților Curîșin Serghei și Isiumbeli Vitali, dar nu prin prisma pertinentei, concludenței și a coroborării probelor.

3.2. Inculpatul Iusiumbeli Vitali, care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea condamnării sale în baza art.327 alin.(1) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motivul inexistenței în acțiunile sale a elementelor infracțiunii.

În motivarea apelului inculpatul a indicat că urmărirea penală a fost efectuată cu încălcări, or urmărirea penală în baza art.327 alin.(1) Cod penal, potrivit art.269 Cod de procedură penală, se efectuează de colaboratorii Centrului Național Anticorupție. Prin urmare, nu au fost respectate prevederile art.271 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, conform cărora organul de urmărire penală, care a pornit urmărirea penală, în speță, procurorul, era obligat să verifice competența sa, iar în cazul în care nu era competent, să transmită cauza organului competent. Astfel, instanța de fond eronat a reținut prevederile art.270 alin.(9) Cod de procedură penală, conform căruia procurorul poate personal să efectueze urmărirea penală pe orice cauza penală.

În ordonanța de începere a urmăririi penale procurorul nu a indicat că va exercita personal urmărirea penală, la materialele dosarului nu există nici un act procesual prin care procurorul ar fi stabilit competența în vederea exercitării personale a urmăririi penale. În temeiul art.251 alin.(2) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale cu privire la competența materială, implică nulitatea actului procesual.

S-a invocat încălcarea de către procuror a dreptului apelantului la apărare în cadrul urmăririi penale, dat fiind că acțiunile procesuale cu participarea acestuia au fost petrecute în limba de stat, pe care apelantul nu o posedă, și nu a fost asigurat cu interpret, iar instanța de fond eronat a reținut că nu a avut loc încălcarea dreptului la apărare, motivând că la toate acțiunile procesuale a participat avocatul apelantului, însă apelantul consideră că avocatul nu are atribuții de interpret.

Într-adevăr, nu a înregistrat cazul cu privire la furtul foilor de ardezie, deoarece nu exista plângerea victimei și nu era cunoscută valoarea prejudiciului. Însă, procurorul acuzându-l de neînregistrarea infracțiunii, totuși până în prezent nu a întreprins acțiuni în vederea înregistrării

faptului furtului foilor de ardezie.

Confirmă faptul că, a luat explicații scrise de la minorii XXXX XXXX, XXXX XXXX și XXXX XXXX și a predat aceste explicații lui Culinscaia Tatiana - mama lui XXXX XXXX, dar a făcut-o fără interes material.

Instanța de fond urma să ia în considerație declarațiile inculpaților și martorului Caminschi Victor, care a fost prezent la discuțiile inculpaților cu martorul Culinscaia Tatiana și a confirmat că, inculpații nu au cerut bani de la aceasta, Culinscaia Tatiana nu le-a transmis inculpaților bani și nu a auzit discuții despre bani.

Infracțiunea prevăzută de art.327 Cod penal este o componentă materială de infracțiune și este consumată din momentul survenirii consecințelor în formă de încălcare esențială a drepturilor și intereselor victimei sau intereselor publice, iar în cazul în care lipsește un astfel de prejudiciu, sau dacă prejudiciul este neesențial, se exclude și componenta acestei infracțiuni.

Mai mult, această infracțiune poate fi doar în prezența interesului material sau personal al făptuitorului. Iusiumbeli Vitali doar a deținut informația operativă cu privire la sustragerea ardeziei de pe clădirea părăsită a fostei CAP „Ciumai” și a încercat să stabilească proprietarul, însă proprietarul lipsește, fapt confirmat prin adeverință Primăriei com. Vinogradovca din 25.08.2014. Inculpatul nu a urmărit vre-un scop prin sistarea investigării, foile de ardezie și în prezent se află la păstrare la Caminschi Victor, însă nimeni până în prezent nu le-a evaluat. Posibil că prejudiciul lipsește, luând în considerație că, clădirea este părăsită, respectiv lipsește și faptul sustragerii, sau aceasta poate fi doar o contravenție, prin urmare se exclude existența componentei de infracțiune prevăzută de art.327 Cod penal. În cazul lipsei prejudiciului, rezultă că nu a avut loc nici sustragerea și acțiunile lui pot fi calificate maxim ca contravenție, și nicidecum nu ca faptă penală.

3.3. Inculpatul Curîșin Serghei, care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea condamnării în baza art.327 alin.(1) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motivul inexistenței în acțiunile sale a elementelor infracțiunii.

În motivarea apelului Curîșin Serghei a indicat exact aceleași argumente de fapt și de drept, care sunt expuse în cererea de apel a inculpatului Iusiumbeli Vitali.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 octombrie 2017, s-a respins apelul declarat de către procuror.

S-au admis apelurile inculpaților Curîșin Serghei și Iusiumbeli Vitali, cu casarea parțială a sentinței, în partea constatării vinovăției și condamnării inculpaților pe art.327 alin.(1) Cod penal și s-a pronunțat în această parte o hotărâre nouă, potrivit căreia s-a încetat procesul penal pe capătul acuzării inculpaților Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, dat fiind că fapta inculpaților constituie o contravenție prevăzută de art.312 Cod contravențional.

S-a încetat procesul contravențional în privința lui Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei, pe motiv că a intervenit termenul de prescripție pentru tragere la răspundere contravențională.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. La solicitarea procurorului, instanța de apel a verificat probele examinate de prima instanță, care au fost invocate de procuror și puse de către prima instanță la baza condamnării inculpaților pe art.327 alin.(1) Cod penal. Totodată, la solicitarea procurorului, instanța de apel

a verificat și probele examinate de prima instanță, a audiat din nou inculpații și martorii acuzării, declarațiile cărora constituie o mărturie acuzatorii, susceptibilă să întemeieze condamnarea inculpaților pe art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal.

Referitor la învinuirea înaintată inculpaților pe art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, instanța de apel analizând și apreciind probele administrate, raportând acestea criticilor invocate de procurorul-apelant, a acceptat poziția instanței de fond ca fiind una corectă și argumentată cu referire la achitarea inculpaților pe învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, în argumentarea poziției sale indicând următoarele.

Instanța de apel a concluzionat că invocând în actul de acuzare că, inculpații au pretins ilegal bunuri ce nu i se cuvin de la Caramalac Gheorghii și Xxxx xxxx, acuzarea nu a adus nici o probă în acest sens, fapt care la rândul său vine în favoarea prezumției nevinovăției. Ponderea probatorie a declarațiilor de acuzare ale martorilor Caramalac Gheorghii, Gonciar Svetlana, și Xxxx xxxx, nu ating nivelul suficient pentru a justifica condamnarea inculpaților pe art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal.

Prin urmare, concluzia instanței de fond privind achitarea inculpaților pe art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii, instanța de apel a considerat-o una justă, adoptată în baza tuturor probelor administrate, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Referitor la învinuirea înaintată inculpaților în baza art.327 alin.(1) Cod penal, instanța de apel, verificând corectitudinea adoptării de prima instanță a sentinței în această parte, a considerat că, instanța de fond incorect a ajuns la concluzia că fapta inculpaților ar fi o infracțiune.

Din cumulul de probe administrate, instanța de apel a conchis că, fapta inculpaților, în măsura în care acțiunile acestora și consecințele survenite sunt probate, constituie o contravenție prevăzută de art.312 Cod contravențional, din următoarele considerente.

Instanța de apel a menționat că infracțiunea imputată inculpaților se realizează prin *„folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”*.

Astfel, în cadrul examinării cauzei, atât în instanța de fond cât și în instanța de apel nu s-a constatat că prin acțiunile inculpaților au fost aduse daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor persoanei fizice Culinscaia Tatiana sau minorilor Xxxx xxxx, Xxxx xxxx, Xxxx xxxx și Xxxx xxxx, la materialele cauzei lipsind și careva acte, probe cu privire la evaluarea foilor de ardezie sustrase.

Deși în materialele cauzei penale unicul act care indică asupra cantității bunurilor sustrase de către minori este recipisa scrisă de la numele V. Caminschii (f.d.83 vol. I), în care figurează cantitatea de 20 foi de ardezie pe care acesta s-a obligat să le păstreze, în rechizitoriu procurorul a indicat că, inculpații Iusiumbeli Vitalii și Curîșin Serghei *„au stabilit o bănuială rezonabilă potrivit căreia ar fi fost sustrase câteva foi de ardezie ..., într-o seara aproximativ la orele 22:00, întâlnindu-i în s. Ciumai pe minorii Xxxx xxxx, Xxxx xxxx, Xxxx xxxx și Xxxx xxxx, pe care îi bănuiau că au sustras foile de ardezie, i-au dus la Inspectoratul de poliție Taraclia, ...*

unde fără a înregistra presupusa infracțiune conform legii, ... în vederea prezentării garanțiilor că copiii nu vor fi trași la răspundere penală, au rupt în bucăți explicațiile acumulate pe cazul dat ...". S-a indicat că procurorul nu a prezentat nici o probă care ar fi indicat asupra faptului că cantitatea bunurilor sustrase și valoarea acestora ar fi plasat fapta săvârșită de către minori ca fiind o infracțiune, or, răspunderea penală pentru fapta prevăzută de art.186 Cod penal survine doar în cazul în care valoarea bunurilor sustrase depășește 1 000 lei, în caz contrar fapta acestora ar putea constitui doar o contravenție prevăzută de art.105 Cod contravențional.

Nu a confirmat cu probe partea acuzării nici faptul, că bunurile sustrase ar fi prezentat în genere valoare materială, or în cadrul cercetării judecătorești cu certitudine s-a constatat, că foile de ardezie au fost sustrase de pe acoperișul unei construcții abandonate de mulți ani și nu este cunoscut dacă ele mai au valoare reziduală. Aici s-a reținut argumentul părții apărării, că, necătând la aceia că inculpaților le este imputată neînregistrarea faptului sustragerii foilor de ardezie, însăși procurorul nu a dispus înregistrarea acestui fapt, și până în prezent organul de urmărire penală nu a întreprins nici un fel de investigații asupra acestuia, nici prin prisma legii penale, nici prin prisma legii contravenționale, faptul în cauză nu a fost încadrat juridic de către organul de urmărire penală.

Prin urmare, prima instanță în lipsa unor probe pertinente, concludente și utile, a constatat eronat unele circumstanțe, cum ar fi pretinderea și primirea de către inculpați a sumei bănești de la Culinscaia Tatiana și că prin fapta inculpaților ar fi fost cauzat un prejudiciu considerabil, iar în consecință eronat a constatat vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal.

Ca urmare a excluderii circumstanțelor care nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a reținut fapta prejudiciabilă în culpa inculpaților astfel:

Iusiumbeli Vitalii, deținând funcția de șef de post, ofițer superior de sector al Postului de poliție nr.3 Vinogradovca al Inspectoratului de poliție Taraclia, împreună cu Curîșin Serghei, care deținea funcția de ofițer de investigații al Biroului zonal poliție criminală al sectorului de poliție nr.3 Vinogradovca al Inspectoratului de Poliție Taraclia, ambii numiți în aceste funcții prin ordinul șefului Inspectoratului General de Poliție 37ef din 07.03.2013, fiind persoane publice, în perioada februarie - aprilie 2013, au stabilit o bănuială rezonabilă potrivit căreia ar fi fost sustrase câteva foi de ardezie de pe o clădire părăsită a fostului sovhoz din s. Ciumai, r- l Taraclia, acționând în interes personal și cu intenție directă, sub pretextul cercetării cazului dat, într-o seara, aproximativ la ora 22:00, întâlnindu-i în s. Ciumai pe minorii Xxxx xxxx, Xxxx xxxx, Xxxx xxxx și Xxxx xxxx, pe care îi bănuiau că au sustras foile de ardezie, i-au dus la Inspectoratul de Poliție Taraclia, amplasat în or. Taraclia, str. 1 Mai 69, unde fără a înregistra presupusa faptă ilicită conform legii, cu ajutorul colegului lor de serviciu Victor Frolicov, care activa în funcția de inspector superior pentru minori și moravuri al secției ordine publică a CPR Taraclia, au acumulat explicații de la minori referitor la presupusa sustragere. Ulterior, peste câteva zile Iusiumbeli Vitalii și Curîșin Serghei, în vederea prezentării garanțiilor că copiii nu vor fi atrași la răspundere, i-au transmis Tatianeii Culinscaia explicațiile acumulate pe cazul dat, cauzând intereselor publice un prejudiciu care nu este considerabil.

Instanța de apel a indicat că comiterea acestor fapte este dovedită prin declarațiile inculpaților, care au recunoscut că nu au înregistrat cazul furtului foilor de 13 ardezie, din

motiv că nu a fost posibil de a stabili proprietarul, prin probele scrise, care au fost examinate în prima instanță, precum și în instanța de apel, inclusiv: raportul de constatare tehnico-științific nr.5816 din 03.09.2013, prin care s-a constatat că una sută șaptezeci și nouă de fragmente de hârtie prezentate la examinare, au constituit un tot întreg, care prezintă explicațiile minorilor Xxxx xxxx, Xxxx xxxx, Xxxx xxxx și Xxxx xxxx și raportul de expertiză nr.464 din 25.11.2013.

În viziunea instanței de apel, inculpații au prejudiciat interesul public prin abținerea de la înregistrarea și demararea investigațiilor pe faptul sustragerii foilor de ardezie, însă acest prejudiciu nu poate fi calificat ca fiind unul considerabil, așa cum însăși procurorul nu a dispus înregistrarea și investigarea acestui caz, și astfel nu a prezentat instanței de judecată informații de concretizare, care ar da temei de a califica fapta săvârșită de minori ca infracțiune ori ca contravenție, ori ca o faptă care nu poate fi încadrată penal sau contravențional.

Instanța de apel a considerat că, totuși există prejudiciu cauzat intereselor publice, însă în lipsa confirmării daunelor în proporții considerabile și în lipsa părții vătămate, acțiunile inculpaților urmează să fie încadrate în baza art.312 Cod contravențional, potrivit indicilor calificativi: *„folosirea intenționată a situației de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii”*.

Instanța de apel a stabilit necesitatea încetării procesului penal în privința inculpaților, pe motiv că inacțiunile acestora (neînregistrarea informației despre o pretinsă faptă ilicită), nu constituie o infracțiune prevăzută de art.327 alin.(1) Cod penal dar o contravenție prevăzută de art.312 Cod contravențional.

Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia a înceta procesul contravențional pe motivul expirării termenului de prescripție, or potrivit art.30 Cod contravențional (în redacția actuală comiterii contravenției), *„termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni. Termenul de prescripție curge de la data săvârșirii contravenției”*.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În susținerea recursului procurorul a indicat:

Pe epizodul de învinuirea inculpaților pe art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal.

De către organul de urmărire penală au fost aduse probe suficiente ce atestă faptul pretinderii de către inculpați a bunurilor ce nu i se cuvin, iar ponderea probatorie a declarațiilor de acuzare ale martorilor Caramalac Gheorghii, Gonciar Svetlana și Litvinenco (Curdov) Maxim, ating nivelul suficient pentru a justifica condamnarea inculpaților Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei pe art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal.

Instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că, inculpații nu au înregistrat în Registrul Inspectoratului de Poliție Taraclia informația privind reținerea motocicletei condusă neregulamentar de Xxxx xxxx, fapt ce confirmă că inculpații au extorcat mijloace bănești de la Xxxx xxxx. În ședința de judecată s-a constatat că imediat după oprirea lui Xxxx xxxx, a fost întocmit proces-verbal privind reținerea mijlocului de transport și motocicleta reținută inculpații au transportat-o la Inspectoratul de Poliție Taraclia, fapt făcut ca să-l sperie și mai tare pe Xxxx xxxx.

Declarațiile martorilor Caramalac Gheorghii, Gonciar Svetlana și Litvinenco (Curdov) Maxim, atestă cadrul probator al părții acuzării și acestea în cumul și în coroborare cu plângerile lui Caramalac Gheorghi din 25.06.2013 și 26.07.2013 (f.d.12,15 vol. I), plângerea lui Xxxx xxxx din 12.07.2013, (f.d.5 vol. L) și procesul-verbal de reținere a mijlocului de transport din 07.07.2013 (f.d.87 vol. I), confirmă veridicitatea declarațiilor martorilor Caramalac Gheorghii și Litvinenco (Curdov) Maxim, date la faza urmăririi penale.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului procurorului că toate probele prezentate de acesta și cercetate în cadrul ședințelor de judecată urmează a fi apreciate nu numai fiecare separat, dar și toate în coroborare, conform art.101 Cod de procedură penală.

Pe epizodul de învinuirea inculpaților pe art.327 alin.(1) Cod penal: instanța de apel a menționat: „*Colegiul judiciar constată, că acțiunile de pretindere a sumei bănești de către Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei de la reprezentanții legali ai minorilor Xxxx xxxx, Xxxx xxxx, Xxxx xxxx și Xxxx xxxx și ulterior primirea de la Culinscaia Tatiana a banilor în sumă de 1 500 lei și 1 400 lei, reflectă elementele unei infracțiuni distincte (art.324 Cod penal), dar care nu a fost investigată de către organul de urmărire penală și inculpații Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei nu au fost puși sub învinuire pentru o asemenea faptă, și nu există o sentință de condamnare a acestora pentru acte de corupere pasivă aferent pretinderii și primirii mijloacelor bănești de la reprezentanții legali ai minorilor Xxxx xxxx, Xxxx xxxx, Xxxx xxxx și Xxxx xxxx*”, însă inculpații se învinuiesc în comiterea abuzului de serviciu care constă în faptul că au rupt în bucăți explicațiile minorilor acumulate pe cazul dat și au înmănat bucățile acestora cet. Culinscaia Tatiana, în schimbul sumelor de bani oferite de bunica lui Xxxx xxxx - Rudoii Valentina 1 400 lei, și de mama lui Xxxx xxxx - Culinscaia Tatiana 1 500 lei, în vederea prezentării garanțiilor că copiii nu vor fi trași la răspundere penală.

Faptul pretinderii și primirii de către inculpați a mijloacelor bănești de la reprezentanții legali ai minorilor Xxxx xxxx, Xxxx xxxx, Xxxx xxxx și Xxxx xxxx și-a găsit confirmare în probele administrate, or declarațiile martorilor Gheorghieva Valentina și Rudoii Valentina nu sunt suficiente pentru a constata faptul pretinderii și primirii mijloacelor bănești, or acești martori au contactat cu inculpații Garbuziuc (Culinscaia) Tatiana și au relatat circumstanțele din informațiile comunicate lor de către martorul Culinscaia Tatiana.

Infracțiunea prevăzută de art.327 alin.(1) Cod penal, este una materială și se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice. În cadrul examinării prezentei cauze, a fost constatat că prin acțiunile lor, inculpații au adus daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor persoanei fizice Culinscaia Tatiana și Rudoii Valentina, iar instanța de apel, contrar probelor și argumentelor prezentate de acuzare, neîntemeiat a recalificat acțiunile acestora în baza art.312 Cod contravențional.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit la Curții Supreme de Justiție din 20 martie 2018, a fost admis recursul declarat, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs a statuat că, instanța de apel prin decizia sa a dispus respingerea apelului procurorului cu menținerea sentinței în partea achitării inculpaților de sub învinuirea înaintată în baza art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal. În acest sens, dacă instanța de apel a respins apelul procurorului, partea descriptivă a deciziei urma să cuprindă analiza probelor pe

care s-a bazat pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe, or, instanța de apel nu invocă circumstanțele care au stat la baza concluziei sale și își întemeiază soluția doar prin descrierea probelor, însă la adoptarea hotărârii e rezonabilă expunerea circumstanțelor faptelor comise, luându-se în considerație cronologia evenimentelor și probele ce susțin concluziile instanței privind vinovăția sau nevinovăția și aprecierea juridică a faptei. În acest caz, după aprecierea probelor și încadrarea juridică a acțiunilor vinovatului instanța la motivarea deciziei trebuie să argumenteze concluzia generală privind volumul învinuirii dovedite în privința inculpatului și privind încadrarea juridică a acțiunilor.

De asemenea, instanța de recurs a reținut că, nu susține poziția instanței de apel precum că *declarațiile martorului Goncear Svetlana nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare dat fiind că dânsa doar a reprodus circumstanțele comunicate ei de martorul Xxxx xxxx*, or potrivit art.102 alin.(2) Cod de procedură penală, nu pot servi ca mijloace de probă datele comunicate de persoană dacă aceasta nu poate arăta sursa informațiilor sale, pe când, în speță, sursa declarațiilor Svetlanei Goncear este însăși martorul Xxxx xxxx. Prin urmare, instanța de apel urma a face o analiză a acestora și a le da aprecierea cuvenită, deoarece art.94 Cod de procedură penală, stipulează direct care date nu pot fi admise ca probe și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești și se exclud din dosar. Respectiv declarațiile martorului Goncear Svetlana nu cad sub incidența normei procesual penale menționate.

În decizia sa instanța de apel a menționat: *„declarațiile martorilor Ianacoglo Vladislav, Lediuc Denis, Zorba Oleg, Bondari Serghei și Manolov Fiodor, audiați în prima instanță, nu pot fi luate în calcul și apreciate, or procurorul contrar art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, nu a solicitat audierea acestora în instanța de apel”*, în acest sens instanța de recurs a reținut că însăși faptul că procurorul nu a solicitat audierea acestora, nu se prezumă că s-a dezis de acești martori, iar motivarea soluției de către instanța de apel fără a fi evaluate și valorificate probele administrate în cauză, constituie o eroare judiciară, în sensul că a fost încălcat modul de apreciere a probelor prin prisma art.101 Cod de procedură penală, instanța urmând să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii în baza evaluării proprii și juste a acestora și ca urmare să rețină starea de fapt, vinovăția sau nevinovăția inculpaților și încadrarea juridică a faptelor acestora.

În aceiași ordine de idei, instanța de recurs a reținut că instanța de apel, menținând soluția de achitare a inculpaților în baza art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, în decizia sa face doar o copiere a părții descriptive a sentinței instanței de fond, fără a da o nouă apreciere probelor administrate, a mers pe ideea preconcepută a instanței de fond care a statuat asupra nevinovăției inculpaților, limitându-se doar la acceptarea poziției ca fiind una corectă și argumentată.

Instanța de recurs a constată că instanța de apel, în partea dispozitivă a deciziei, a dispus încetarea procesului penal pe capătul acuzării inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, deoarece fapta acestora constituie contravenție prevăzută de art.312 Cod contravențional, totodată procesul contravențional fiind încetat pe motiv că a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională, pe când în partea descriptivă a acesteia, se presupune că a constatat ca fiind dovedită în acțiunile inculpaților fapta contravențională prevăzută de art.312 Cod contravențional. Instanța de recurs a menționat că fapta contravențională expusă de către instanța de apel este una neclară, ce

contravine textului contravenției prevăzute de art.312 Cod contravențional.

Astfel, au fost încălcate cerințele art.394 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală potrivit căruia, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită* și art.395 alin.(1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală potrivit căruia, *în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită*, însă inculpații au fost considerați vinovați pentru o faptă neconstată de către instanța de apel.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 mai 2019, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, pe capătul de învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal și pronunțată în această parte o hotărâre nouă, potrivit căreia Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală, din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

În rest sentința a fost menținută.

7.1. Pentru a facilita percepția aprecierilor și argumentelor puse la baza deciziei sale, instanța de apel a considerat util de a analiza cadrul probator distinct, pentru fiecare infracțiune imputată inculpaților în parte.

Referitor la învinuirea înaintată inculpaților pe art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, instanța de apel analizând și apreciind probele administrate, raportând acestea criticilor invocate de procurorul, a acceptat poziția instanței de fond ca fiind una corectă și argumentată cu referire la achitarea inculpaților pe învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, în argumentarea poziției sale indicând următoarele.

Potrivit rechizitoriului, infracțiunea imputată inculpaților se realizează prin „*pretinderea, personal de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșită de două persoane, cu extorcarea bunurilor*”. Calitatea de persoană publică a inculpaților Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei este în afara disputei, or aceasta se confirmă prin ordinul IGP nr.37ef din 07.03.2013 de numire respectiv în funcțiile publice de șef de post, ofițer superior de sector al postului de poliție Vinogradovca al Sectorului de poliție nr.3 Vinogradovca al IP Taraclia, și ofițer de investigații al biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr.3 Vinogradovca al IP Taraclia, iar acest statut al inculpaților nici nu se contestă de către partea apărării.

Procurorul, atât în prima instanță cât și în instanța de apel, a susținut că, au fost acumulate și prezentate suficiente probe pentru ca Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei să fie recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, însă instanța a constatat că nu este dovedit faptul că, inculpații au pretins de la întreprinzătorul individual Caramalac Gheorghe venitul acestuia pe o zi din săptămână, care constituie 200-300 lei (lunar câte 800 - 1 200 lei) pentru a nu-i stopa activitatea de antreprenor al acestuia, nici că ar fi pretins de la Litvinenco (anterior Curdov) Maxim bani în sumă de 3 500 lei pentru restituirea motocicletei reținute “IJ-P4”, cu numărul de înmatriculare TR AB 103, sub pretextul achitării unei amenzi.

Instanța de apel a menționat că, procurorul a susținut că vinovăția inculpaților s-a confirmată prin materialele cauzei și declarațiile martorilor Caramalac Gheorghii, Xxxx xxxx,

Goncear Svetlana, Ianacoglo Vladislav, Jorba Oleg, Manolov Fiodor, însă din declarațiile lui Caramalac Gheorghe nu rezultă că inculpații au pretins careva sume de bani de la el. Mai mult însuși martorul respectiv în ședința de judecată a declarat că suma indicată în învinuire rezultă din calculele colaboratorilor de poliție și procurorului, care investigau cazul pretinderii banilor de la el. Din declarațiile aceluiași martor rezultă, că acțiunile inculpaților nu erau manifestate prin anumite fapte, ci doar prin discuții verbale. Mai mult ca atât, în ședința de judecată Caramalac Gheorghii a confirmat faptul că cumpăra cereale de la diferiți șoferi, fapt care se confirmă și prin declarațiile inculpaților referitor la verificarea informațiilor operative privind comercializarea ilegală a cerealelor de către acesta. Totodată, Caramalac Gheorghe a mai declarat că, niciodată inculpații nu au numit suma de bani, a fost doar dat de înțeles că trebuie să se împartă. În viziunea Colegiului declarațiile martorului Caramalac Gheorghii nu sunt suficiente pentru a constata cu certitudine fapta prejudiciabilă a inculpaților.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, nu s-a demonstrat nici o modalitate de extorcare a bunurilor de către inculpați de la Caramalac Gheorghii, nefiind stabilite careva fapte, care ar prejudicia interesele legitime a lui Caramalac Gheorghii și nici că inculpații ar fi afirmat martorului Gh. Caramalac despre careva acțiuni opozabile sistării activității acestuia.

Instanța de apel a indicat că, în ședința instanței de apel martorul Xxxx xxxx a declarat că nu a avut loc nici o extorcare, polițiștii l-au oprit pe regulamentar, iar el a cerut bani de la mătușa Goncear Svetlana pentru a cumpăra motocicleta. Inculpații l-au chemat doar odată la Primărie, unde i-au explicat încălcările comise și despre amenda pentru astfel de încălcări.

Astfel, instanța a relatat că partea acuzării pretinde în rechizitoriu că inculpații nu au înregistrat în Registrul Inspectoratului de Poliție Taraclia informația privind reținerea motocicletei condusă neregulamentar de Xxxx xxxx, însă în viziunea instanței, acest fapt, deși luat separat ar putea constitui o ilegalitate care a rămas fără apreciere și încadrare juridică, nu confirmă că Iusumbeli Vitalii și Curîșin Serghei au extorcat mijloace bănești de la Xxxx xxxx. Mai mult, în ședința de judecată a fost constatat faptul că imediat după oprirea lui Xxxx xxxx, a fost întocmit procesul-verbal privind reținerea mijlocului de transport iar motocicleta reținută au transportat-o la Inspectoratul de Poliție Taraclia. Astfel, instanța de apel a considerat lipsită de relevanță orice alegație a părții acuzării precum că, inculpații au pretins bani pentru neînregistrarea cazului dat.

De asemenea, potrivit declarațiilor martorilor Caramalac Gheorghii, Goncear Svetlana și Litvinenco (anterior Curdov) Maxim, de către organul de urmărire penală nu le-a fost propus să transmită inculpaților sub control mijloace bănești care se pretind a fi estorcate de la aceștia, iar acest fapt atestă că cadrul probator al părții acuzării se reduce doar la declarațiile afirmative ale acestor martori, fără a fi confirmate de alte probe care ar consolida și confirma fără vreo rezervă veridicitatea declarațiilor martorului Caramalac Gheorghii și ale martorului Litvinenco (anterior Curdov) Maxim date la faza urmăririi penale.

Instanța de apel a menționat că, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare declarațiile martorului Goncear Svetlana, deoarece dânsa doar a reprodus circumstanțele comunicate ei de martorul Xxxx xxxx, urmează a fi apreciate critic în condițiile în care vin în contradicție directă cu declarațiile martorului Xxxx xxxx, care ulterior în ședințele de judecată a schimbat declarațiile, susținând în declarațiile sale că inculpații de la dânsul bani nu au cerut pentru a-i restitui motocicleta, doar l-au chemat la primărie și i-au comunicat despre încălcările admise

și că pentru aceasta este prevăzută amendă. Totodată, declarațiile martorilor Ianacoglo Vladislav, Lediuc Denis și Bondari Serghei nu confirmă în nici un mod solicitarea și pretinderea de către inculpații Iusiumbeli Vitalii și Curîșin Serghei a unor sume bănești de la minorul Xxxx xxxx, ci doar demonstrează că acesta își procura mijloace de transport cu care se deplasa prin s. Ciurnai, fără a deține permis de conducere, precum și faptul că minorul admitea mai multe încălcări în comportamentul său.

Invocând în actul de acuzare că, inculpații au pretins ilegal bunuri ce nu i se cuvin de la Caramalac Gheorghii și Xxxx xxxx, acuzarea nu a adus nici o probă în acest sens. Pondere probatorie a declarațiilor de acuzare ale martorilor Caramalac Gheorghii, Gonciar Svetlana și Xxxx xxxx, nu ating nivelul suficient pentru a justifica condamnarea inculpaților în baza art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal.

Prin urmare, concluzia instanței de fond privind achitarea inculpaților pe art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii, instanța de apel a considerat-o una justă, adoptată în baza tuturor probelor administrate, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Referitor la învinuirea înaintată inculpaților în baza art.327 alin.(1) Cod penal, instanța de apel, verificând corectitudinea adoptării de prima instanță a sentinței în această parte, a considerat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că, fapta inculpaților constituie infracțiune de abuz de putere și serviciu, și că vinovăția acestora din cumulul de probe administrate și-a găsit pe deplin confirmarea.

Analizând cumulul probelor cercetate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora fiecare probă a fost apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a reținut că fapta inculpaților a întrunit elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută la art.327 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, acțiunile de pretindere a sumei bănești de către Iusiumbeli Vitalii și Curîșin Serghei de la reprezentanții legali ai minorilor Xxxx xxxx, Xxxx xxxx, Xxxx xxxx și Xxxx xxxx, și ulterior primirea de la Culinscaia Tatiana a banilor în sumă de 1 500 și 1 400 lei, reflectă elementele unei infracțiuni distincte (art.324 Cod penal), dar care nu a fost investigată de către organul de urmărire penală și inculpații nu au fost puși sub învinuire pentru o asemenea faptă penală.

Mai mult, instanța de apel a menționat că faptul pretinderii și primirii de către inculpați a mijloacelor bănești de la reprezentanții legali ai minorilor Xxxx xxxx, Xxxx xxxx nu și-a găsit confirmare în probele administrate, or martorul Culinscaia Tatiana, care se pretinde că le-a transmis inculpaților banii, nu a fost audiată nici la judecarea cauzei în prima instanță, nici la judecarea cauzei în instanța de apel, nefiind asigurată prezența ei de către partea acuzării. Nici la urmărirea penală martorul Culinscaia Tatiana nu a fost audiată în condiții speciale de către judecătorul de instrucție, nu au fost petrecute confruntări ale acestui martor cu inculpații, fapt care face inadmisibilă administrarea probei cu declarațiile martorului Culinscaia Tatiana de la urmărirea penală.

În combaterea circumstanțelor de acuzare, sunt declarațiile martorului Caminschii Victor,

care a declarat că a fost prezent la discuția inculpaților cu martorul Culinscaia Tatiana, dar nu a văzut ca ultima să le fi transmis inculpaților mijloace bănești, și nici să fie purtate discuții despre bani. Martorul Gaidarlî Elena a declarat că a discutat cu Culinscaia (Garbuziuc) Tatiana când ultima a invitat-o în bar, acolo mai era și Rudaia Valentina, dar nu au avut discuții despre bani și nu a transmis bani nimănui. Culinscaia Tatiana nu i-a spus că Isiumbeli și Curîșin pretind bani pentru a nu-i supune pe copii răspunderii penale. Declarațiile martorilor Gheorghieva Valentina și Rudaia Valentina nu sunt suficiente pentru a constata faptul pretinderii și primirii mijloacelor bănești, or, acești martori nu au contactat cu inculpații și au relatat circumstanțele din informațiile comunicate lor de către martorul Culinscaia Tatiana. Gheorghieva Valentina a declarat că personal nu a văzut nici banii fiicei Culinscaia Tatiana 150 dolari care urmau a fi transmiși, nici cum V. Rudaia și E. Gaidarlî i-ar fi transmis fiicei Culinscaia Tatiana mijloace bănești, pe când martorul Rudaia Valentina a declarat că nu a contactat cu inculpații, iar despre pretinderea banilor i-a comunicat Culinscaia Tatiana, cu care s-a întâlnit și i-a transmis 1 400 lei pentru ca apoi Culinscaia Tatiana să-i transmită inculpaților.

Având în vedere constatările notate, procurorul nu a prezentat probe pertinente și suficiente care ar demonstra săvârșirea infracțiunii de abuz de putere și serviciu de către inculpați, din interes material, sintagma care urmează a fi exclusă din învinuirea inculpaților Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal.

Mai mult, argumentele inculpaților că nu au înregistrat informații despre sustragerea foilor de ardezie de către minorii Xxxx xxxx, Xxxx xxxx și Rudaia Dmitrii, deoarece nu se cunoaște proprietarul acestor bunuri și nici prejudiciul cauzat, nu pot fi reținute ca întemeiate, deoarece aceste informații urmau a fi identificate doar după înregistrarea sesizării despre săvârșirea unei fapte antisociale, și inițierea cercetărilor în acest sens.

Instanța de apel a admis argumentul folosirii intenționate a situației de serviciu într-un mod, care contravine normelor legale, deoarece aceste circumstanțe și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei.

Astfel, în cadrul examinării cauzei, atât în instanța de fond cât și în instanța de apel nu s-a constatat că prin acțiunile inculpaților au fost aduse daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor persoanei fizice.

Sintagma „*intereselor publice*” din art.327 alin.(1) Cod penal, imputată inculpaților, prin hotărârea Curții Constituționale nr.33 din 07 decembrie 2017 a fost declarată neconstituțională. În concluzia sa, Curtea Constituțională a notat, legea penală în ansamblu, prin întregul său conținut, are drept scop protejarea interesului public, care se particularizează prin identificarea unor valori juridice concret determinate. Curtea constată că destinatarul legii care este învinuit de faptul că prin acțiunile sale infracționale a cauzat daune în proporții considerabile „*intereselor publice*”, în sensul art.327 alin.(1) Cod penal, este privat de posibilitatea de a determina fără echivoc urmările prejudiciabile concrete ale acțiunilor incriminate. În Hotărârea nr. 14 din 27 mai 2014, Curtea a statuat că formulările generale și abstracte într-un caz concret pot afecta funcționalitatea legii penale, aplicarea ei coerentă și sistemică, ceea ce ar denatura principiul calității legii. În final, Curtea a reținut că utilizarea în art.327 alin.(1) Cod penal a noțiunii „*intereselor publice*”, care constituie o noțiune generică, ce nu poate fi definită, încalcă articolele 1 alin.(3) și 22 din Constituție (principiul legalității incriminării și pedepsei penale), precum și articolul 23 din Constituție (calitatea legii penale).

Astfel, instanța de apel a considerat de a exclude din încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților Iusumbeli Vitali și Curîșin Serghei sintagma *"intereselor publice"*.

Instanța de apel a reținut ca fiind probată vinovăția inculpaților Iusumbeli Vitali și Curîșin Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.327 alin.(1) Cod penal, și anume abuzul de putere și serviciu, adică prin acțiunile lor intenționate, fiind persoane publice, au folosit situația de serviciu în interes personal, cauzând daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Instanța de apel a stabilit că infracțiunea prevăzută de art.327 alin.(1) Cod penal, în raport cu prevederile art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Conform art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Contextul circumstanțelor notate, denotă intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală a inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.327 alin.(1) Cod penal, așa cum de la data comiterii infracțiunii – perioada lunilor februarie – aprilie 2013, au expirat mai mult de cinci ani de zile. Potrivit art.389 alin.(4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă: fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazul expirării termenului de prescripție.

Având în vedere prevederile menționate și că, de la data săvârșirii infracțiunii perioada lunilor februarie – aprilie 2013, au expirat mai mult de cinci ani de zile, instanța de apel a considerat că inculpații urma să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.327 alin.(1) Cod penal, cu liberare de răspundere penală din motivul intervenirii termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

De către instanța de apel nu a fost reținut argumentul apărării, precum că urmărirea penală ar fi fost efectuată de către procuror cu încălcarea competenței, și nu de organului de urmărire penală CNA, în acest sens indicând că potrivit art.270 alin.(9) Cod de procedură penală, *"în caz de necesitate procurorul poate exercita personal urmărirea penală în orice cauza penală"*. Norma citată nu stabilește emiterea ordonanței cu privire la efectuarea urmăririi penale de către procuror, astfel nu au fost reținute argumentele apărării precum că la materialele dosarului nu se regăsește ordonanță de efectuare a urmăririi penale de către procuror.

Argumentele apărării privind încălcarea dreptului la apărarea inculpatului Iusumbeli Vitalii în cadrul urmăririi penale, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, or din materialele cauzei rezultă că toate acțiunile procesuale au fost petrecute cu participarea apărătorului inculpaților, mai mult ca atât fiind audiați în calitate de bănuiți, ulterior în calitate de învinuiți, inculpații nu au avut obiecții asupra faptului că nu este prezent interpretul. S-a mai menționat că Curîșin Serghei și Iusumbeli Vitalii, grație statutului lor de persoane publice, în mod obligatoriu trebuie să cunoască limba de stat iar argumentul necunoașterii limbii de stat nefiind absolut probat.

8. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, împotriva acesteia a declarat recurs ordinar procurorul, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată

Invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul menționează că, în cazul în care instanța de apel a fost de acord cu aprecierea probelor de către prima instanță și a ajuns la concluzia menținerii sentinței de achitare pe capătul de învinuire în

baza art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, aceasta urma să dezvăluie concluzia formulată expunându-și punctul de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general al probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Analizând decizia recurată în coraport cu acele probe cercetate pe dosar, consideră recurentul că în acest caz, instanța de apel, la fel ca și prima instanță le-a dat o apreciere greșită, în derogare de la prevederile art.101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpaților.

Susține că instanța de apel, nu a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția inculpaților, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatată încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate.

Consideră recurentul, că vinovăția inculpaților se dovedește prin următoarele probe: declarațiile ale martorilor Gonciar Svetlana și Litvinenco (Curdov) Maxim, care atestă cadrul probator al părții acuzării, acestea în cumul și în coroborare cu plângerile lui Caramalac Gheorghe din 25.06.2013 și 26.07.2013 (f.d.12, 15, vol. I); plângerea lui Xxxx xxxx din 12.07.2013 (f.d.5, vol. I) și procesul-verbal de reținere a mijlocului de transport din 07.07.2013 (f.d.87, vol. I), confirmă veridicitatea declarațiilor martorului Caramalac Gheorghe și cele ale Litvinenco (Curdov) Maxim date la faza urmăririi penale.

Declarațiile martorului minor Xxxx xxxx, care și-a schimbat declarațiile în instanța de judecată în favoarea inculpaților, urmau a fi apreciate critic, deoarece acesta cunoștea că nu poate fi supus răspunderii penale pentru declarații false. Instanța de judecată urma să rețină declarațiile acestuia de la urmărirea penală, date citirii în ședința de judecată. Mai mult, declarațiile martorului M. Curdov sunt combătute prin declarațiile martorului Sv. Gonciar.

În asemenea circumstanțe, acuzarea constată că prin probele administrate și cercetate în ședința de judecată s-au dovedit elementele de fapt ale faptei imputate inculpaților - pretinderea de către o persoană publică de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșită de două persoanei, cu extorcare de bunuri.

Acuzarea consideră inadmisibilă o asemenea poziție a instanțelor de judecată, care și-au bazat concluzia exclusiv pe declarațiile inculpaților Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei, ignorând totalmente declarațiile a martorilor.

În concluzie acuzarea consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art.435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

9. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis conform prevederilor art. 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corecte au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Din cererea de recurs declarată, se constată că criticele recurentului, în esență, se referă la faptul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost stabilite temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat.

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportată la criticele recurentului, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției de respingere a apelului declarat de procuror, cu menținerea sentinței de achitare pe capătul de învinuire în baza art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale.

Cercetând materialele cauzei, Colegiul constată că instanța de fond la pronunțarea sentinței a comis o eroare, care ulterior a fost preluată de către instanța de apel prin menținerea acesteia fără modificări.

Așadar, analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit concluzionează că instanța de apel, menținând hotărârea primei instanțe privind achitarea inculpaților Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei, pe capătul de învinuire în baza art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, pe motiv că acțiunile lor nu întrunesc elementele infracțiunii - nu a supus unei analize obiective cumulul de probe, adus în susținerea învinuirii, la fel ca și prima instanță, excluzând unele probe, le-a dat o apreciere greșită și selectivă, în derogare de la prevederile art.101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpaților, concluzionând că acuzarea nu a prezentat probe suficiente întru confirmarea că Iusiumbeli Vitali și Curîșin Serghei au comis infracțiunea de corupere pasivă, adică pretinderea de către o persoană publică de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite de două persoane, cu extorcarea de bunuri.

În acest sens, Colegiul penal menționează că, instanța de apel nu a respectat prevederile

art.414 Cod de procedură penală și nu a apreciat totalitatea probelor prezentate de acuzare întru confirmarea vinovăției inculpaților Iusumbeli Vitali și Curîșin Serghei, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatată încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate.

Totodată, trebuie de reținut că motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecății, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (*Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) § 85*).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia. (*Hirvisaari c. Finlandei, (2001) § 30*).

Instanța de apel în decizie a indicat doar câteva din probele administrate de acuzare fără a le supune coroborării cu celelalte probe invocat de acuzare, care au rămas fără verificare.

Or, conform prevederilor art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera statistic probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Instanța de apel, contrar prevederilor art.101 Cod procedură penală, nu și-a motivat eficient soluția privind respingerea probelor administrate de către acuzarea de stat – declarațiile martorilor Goncear Svetlana și Litvinenco (Curdov) Maxim, care atestă cadrul probator al părții acuzării, acestea în cumul și în coroborare cu plângerile lui Caramalac Gheorghe din 25.06.2013 și 26.07.2013 (f.d.12, 15, vol. I); plângerea lui Xxxx xxxx din 12.07.2013 (f.d.5, vol. I) și procesul-verbal de reținere a mijlocului de transport din 07.07.2013 (f.d.87, vol. I), confirmă veridicitatea declarațiilor martorului Caramalac Gheorghe și cele ale Litvinenco (Curdov) Maxim date la faza urmăririi penale, însă fără a verifica minuțios și obiectiv fiecare probă separat, sub toate aspectele, prin prisma relevanței, concludentei și veridicității, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării acestora, a conchis că din probatoriul administrat nu se confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal. Conform indicațiilor instanței de recurs, instanța de apel urma să dea apreciere probelor prezentate de acuzatorul de stat în special declarațiilor martorului Goncear Svetlana, însă instanța de apel fără a cerceta direct aceste probe, limitându-se la cele percepute de instanța de fond a conchis că „*probele prezentate de acuzatorul de stat cu declarațiile martorilor Ianacoglo Vladislav, Lediuc Denis și Bondari Serghei nu confirmă în nici un mod solicitarea și pretinderea de către inculpații Iusiumbeli Vitalii și Curișin Serghei a unor sume bănești de la minorul Xxxx xxxx*”.

Totodată, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, instanța de apel făcând trimitere la declarațiile martorilor Caramalac Gheorghe, Xxxx xxxx, Goncear Svetlana, Ianacoglo Vladislav, Zorba Oleg, Monolov Fiodor, Lediuc Denis și Bondari Serghei, a reținut doar secvențe din declarațiile acestora, limitându-se repetat la mențiuni neclare, confuze și sumare, care în opinia sa, ar proba decizia adoptată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că, instanța de apel eronat a interpretat probele administrate, inclusiv prin denaturarea conținutului acestora, fără a se expune asupra lor în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

În aceiași ordine de idei, instanța de apel urma să ia în considerație că, probele trebuie analizate corelat, în ansamblul lor, nu trunchiat, astfel încât hotărârea să se întemeieze pe toate probele cauzei, condiție ce în cazul de față nu este întrunită.

Din analiza și evaluarea probelor administrate prapit s-a reținut că, probele în ansamblul lor nu coroborează spre a demonstra, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal.

Având în vedere circumstanțele evidențiate, instanța de recurs statuează că, garanțiile consacrate în art.6§1 din Convenție includ obligația instanțelor judecătorești naționale de a motiva cu suficientă claritate deciziile sale (*H. c. Belgiei, §53, din 30.11.1987*). O decizie motivată demonstrează părților că au fost cu adevărat auzite de către instanță în proces.

Din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide că, soluția adoptată de către instanța de apel în privința inculpaților este contrară prevederilor legale, deoarece instanța de apel, judecând apelul procurorului nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în acesta, ci

doar s-a limitat în motivarea soluției de menținere a sentinței, considerând că concluziile acesteia sunt întemeiate, însă a omis faptul că sentința conține divergențe și erori judiciare, prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, eroare care nu poate fi corectată de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece această instanță nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Cahul, Dumitru Calendari, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 mai 2019, în cauza penală privindu-i pe *Iusiumbeli Vitali xxxx și Curîșin Serghei xxxx*, pe capătul de învinuire în baza art.324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 octombrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico